

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 7Cb/53/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215201839
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Komadová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215201839.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Dagmar Komadovou v právnej veci navrhovateľa SLOVNAFT, a. s., Vlčie Hrdlo 1, Bratislava, IČO: 31 322 832, zastúpeného RK LEGAL s. r. o., advokátska kancelária, Hviezdoslavovo námestie 17, Bratislava, IČO: 36 858 323, proti odporcovi ANPET SK s. r. o., Stredné Plachtince 232, IČO: 47 392 908, o zaplatenie 1.675,73 Eur istiny s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi 1.675,73 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,097 % ročne zo sumy 803,20 Eur od 19. 08. 2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,066 % ročne zo sumy 847,72 Eur od 03. 09. 2014 do zaplatenia a zo sumy 24,81 Eur od 18. 09. 2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 100 % potrebných na účelné uplatňovanie práva.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom navrhovateľ žiadal súd, aby uložil odporcovi zaplatiť mu 1.675,73 Eur istiny s príslušenstvom a to na tom skutkovom základe, že dňa 08. 07. 2014 uzatvoril s odporcom zmluvu o predaji motorových palív a iných tovarov a služieb prostredníctvom palivových kariet spoločnosti SLOVNAFT a. s., č. 0686511/00CRZ, na základe ktorej navrhovateľ vydal odporcovi palivové karty a umožnil mu využívať svoj bezhotovostný platobný systém v súlade s podmienkami zmluvy. Odporca prevzatie platobných kariet potvrdil na tlačive na odovzdanie a prevzatie palivovej karty. Navrhovateľ zároveň v návrhu uviedol, že odporca použil palivové karty na bezhotovostný nákup pohonných palív, resp. iného tovaru v Slovenskej republike na základe čoho mu v súlade so zmluvou vystavil navrhovateľ za tovar odobraný na čerpacích staniciach v Slovenskej republike faktúry č. 459045519 dňa 03. 08. 2014 na sumu 803,20 Eur so splatnosťou 18. 08. 2014, faktúru č. 4590459637 zo dňa 17. 08. 2014 na sumu 847,72 Eur, splatnú dňa 02. 09. 2014 a faktúru č. 4590464249 zo dňa 03. 09. 2014 na sumu 24,81 Eur splatnú 17. 09. 2014, pričom napriek uplynutiu dátumu splatnosti odporca uvedené faktúry ku dňu podania návrhu nezaplatil. Navrhovateľ v návrhu ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že odporca fakturovanú sumu nezaplatil ani po lehote splatnosti jednotlivých faktúr bol vyzvaný na dobrovoľné splnenie svojho splatného záväzku, avšak odporca na uvedené výzvy nereagoval.

Okresný súd Veľký Krtíš platobným rozkazom zo dňa 27. 03. 2015 č. k. 7Cb 53/2015-21 uložil odporcovi zaplatiť žalovanú sumu s príslušenstvom, pričom proti predmetnému platobnému rozkazu podal odporca v zákonom stanovenej lehote odpor (odporcovi bol doručený platobný rozkaz dňa 15. 04. 2015, pričom odporca podal odpor na súde osobne do podateľne súdu dňa 28. 04. 2015) teda v lehote. V písomne podanom odpore odporca uviedol, že návrhom navrhovateľa, ktorý sa domáha zaplatenia 1.675,73 Eur istiny s príslušenstvom nesúhlasí a neuznáva nárok navrhovateľa a to z dôvodu, že časť faktúr, ktorých zaplatenie žaluje navrhovateľ zaplatil.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odporu zo dňa 18. 06. 2015 uviedol, že podaný odpor považuje v plnom rozsahu za nedôvodný a účelový motivovaný snahou odporcu vyhnúť sa splneniu jeho splatného záväzku, pričom tvrdenie odporcu o zaplatení časti žalovanej sumy považuje za nepravdivé, keďže odporca ani neuviedol ktoré faktúry a v akej výške mal zaplatiť a zároveň neoznačil ani jediný dôkaz na podporu svojich tvrdení. Na pojednávaní zároveň navrhovateľ sa pridržiaval podaného písomného návrhu a predmetného vyjadrenia a ďalej uviedol, že opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že odporca nepredložil žiadny listinný dôkaz o tom, že by žalovanú sumu, resp. jej časť zaplatil, pričom ani navrhovateľ neeviduje žiadnu čiastku, ktorá by predstavovala splnenie aspoň z časti ich pohľadávky.

Odporca- jeho štatutárny zástupca sa na termín pojednávania nedostavil, tento mal doručenie predvolania riadne vykázané, neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Právna zástupkyňa odporcu na pojednávaní uviedla, že podľa jej informácií odporca prejavil ochotu žalovanú sumu zaplatiť a pokiaľ tak neurobil nie je jej známa okolnosť, či teda zaplatil žalovanú sumu, resp. jej časť, pričom ona nemá k dispozícii žiadny listinný dôkaz, ktorým by mohla podporiť tvrdenie odporcu o zaplatení žalovanej sumy, resp. jej časti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o predaji motorových palív a iných tovarov a služieb zo dňa 08. 07. 2014 všeobecnými obchodnými podmienkami pre používanie Gold zamestnaneckých, Silver a Green palivových kariet tlačivom o odovzdaní a prevzatí palivovej karty, platobným rozkazom, odporom odporcu a vyjadrením navrhovateľa k odporu odporcu.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že účastníci dňa 08. 07. 2014 uzavreli zmluvu o predaji motorových palív a iných tovarov a služieb prostredníctvom palivových kariet, pričom zároveň bolo nesporne preukázané, že odporca svojim podpisom potvrdil prevzatie platobných kariet na tlačive na odovzdanie a prevzatie palivovej karty, pričom zároveň bolo nesporne preukázané, že odporca služby a výhody vyplývajúce mu zo zmluvy o predaji motorových palív a iných tovarov využíval, použil palivové karty na bezhotovostný nákup pohonných palív, resp. iného tovaru, na základe čoho mu navrhovateľ vyfakturoval za tovar odobratý na čerpacích staniách a to faktúrami č. 4590455914 zo dňa 03. 08. 2014 sumu 803,20 Eur, faktúra bola splatná dňom 18. 08. 2004, ďalej faktúrou č. 4590459637 zo dňa 17. 03. 2014 847,72 Eur, uvedená faktúra bola splatná dňom 02. 09. 2014 a faktúrou č. 4590464249 zo dňa 03. 09. 2014 sumu 24,81 Eur, ktorá faktúra bola splatná dňom 17. 09. 2014. Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že odporca počas konania nepoprel že by navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy, uviedol len, že časť žalovanej sumy zaplatil.

V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 120 ods. 1 O. s. p., z ktorého zákonného ustanovenia vyplýva, že účastníci konania sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom súd rozhodne ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd nie je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré účastníci v priebehu konania navrhnu, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. Navrhovateľ v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním návrhu je povinný uviesť všetky skutočnosti o ktoré opiera svoje právo, alebo iný nárok, pričom podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Odporca ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, alebo znamenali, že právo (nárok) navrhovateľa nevzniklo, zaniklo, zmenilo sa, prípadne je tu iná prekážka pre jeho súdne uplatnenie. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré z pravidla zaťažuje obe stojace procesné strany. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme. Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v § 120 ods. 1 O. s. p.. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že to nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol, alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Navrhovateľa zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej a pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, navrhovateľ uniesol tak bremeno tvrdenia ako aj bremeno dôkazu. Odporca nie je procesným subjektom,

ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy, preto potom pokiaľ odporca v konaní namietal, že žalovanú sumu, resp. jej časť zaplatil, odporca toto tvrdenie ničím nepreukázal. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd preto potom vychádzal z toho, že zmluva bola uzavretá riadne, na základe uvedenej zmluvy navrhovateľ plnil, faktúry, ktorými fakturoval navrhovateľ odporcovi boli odporcovi riadne doručené a navrhovateľ v konaní teda preukázal opodstatnenosť návrhom uplatneného nároku, pričom odporca ani tieto skutočnosti nepoprel, tento len tvrdil, že za poskytnutý tovar zaplatil, resp. že zaplatil časť žalovanej sumy, avšak o zaplatení tejto, resp. jej časti nepredložil žiaden dôkaz. Pokiaľ teda odporca sa chce v konaní úspešne brániť na dôkaz o zaplatení musí aj na svoje tvrdenie označiť dôkazy. Odporca aj napriek výzvy, aby takýto dôkaz na svoje tvrdenie predložil, súdu takýto neposkytol, dôkaz nepredložil a teda nepreukázal, že žalovanú sumu, resp. jej časť zaplatil. Preto potom mu súd túto povinnosť uložil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 151 ods. 7 O. s. p., podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom, alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením. Keďže bol navrhovateľ v konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 100 % potrebných na účelné uplatňovanie práva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to v písomne v štyroch o vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno navrhnúť exekúciu.